

fige, og jeg skal da strax minde om, hvad der maa ligge os Alle nær, at vi ere samlede i en extraordinær Samling efter et Rigsdagsomvalg, en Samling, hvis Opgave og Diemed jo kun er dette, at komme til eller ialtfald forsøge paa at tilveiebringe en Forstaelse om Finantslovsforlaget. Regjeringen har selv opfattet dette rigtig saaledes, at den ikke har foreslaaet nogen anden Ting af Betydning end dette ene Finantslovsforlag; kun har den tilføjet eet eneste Punkt af større Rækkevidde, og det er Forlaget om Forhøjelsen af Rigsdagsmændenes Diæter. Jeg vil derom bemærke, uden at jeg dermed vil sigte den høje Regjering for nogen Hensigt i den Henseende — det er langt fra mig —, at jeg ikke kan sige Andet end, at der gives Illustrationer, som ikke behøve nogen understreven Kert for at vække en vis Opfattelse, og det er set fra dette Synspunkt, at jeg i høi Grad anser det for at være utidsvarende at søge en Forstaelse paa dette Omraade i det Nærløb, hvori Forlaget nu er forelagt fra Regjeringens Side. Men jeg vil gaa videre. Jeg tror nemlig, at Spørgsmaalet om Forhøjelsen af Rigsdagsmændenes Diæter — og ligeledes andre Ting, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) kom ind paa, Rigsdagens og Folkethingets indre Anliggender — er et Spørgsmaal af den Besskaffenhed, at jeg ingenlunde, som det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) synes at være tilbøielig til, vil knytte det til det Tidspunkt, da Dyrtidstillaget til Embedsmændene kunde søres igjennem — det er ikke min Mening —, men dog af den Besskaffenhed, at jeg tror ikke, at en saadan Reform som den, her foreligger, vil blive hjulst med Tilfredshed fra Valgerbefolkningens Side i Almindelighed, saalænge vi ikke staa i en Periode, paa et Tidspunkt, da den hele Lovgivningsvirksomhed kan føre til bedre Frugter, end den for Tiden gjør. Det er min Opfattelse, at saalænge vi staa i en saa usfrugbar Tid som den nuværende, saa vil det blive opfattet i Almindelighed fra det danske Folks Side saaledes — og jeg vil sige efter en ganske sund Menneftesforstands Opfattelse —, at dette ikke er Tidspunktet til at gennemføre Reformen som den her foreliggende. Jeg er derfor ganske utilbøielig til at anbefale det foreliggende Lovforslag, og naar jeg ikke skal tilraade at stemme imod dets Overgang til 2den Behandling, sler det kun, fordi det ogsaa i det andet Thing er underkastet Drøftelse, og fordi man i det Hele er mindre tilbøielig til at anbefale saa stærke Fremgangsmaader, som det jo altid er at stemme imod et Lovforslags Overgang til 2den Behandling. Jeg skal derfor ogsaa give min Stemme til Lovens Overførelse til et Udvalg, men naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har ønsket ved Forhandlingerne her, at Almenheden og ogsaa Regjeringen kunde faae Ind-

tryk af, hvad Udbytte man ønskede der skulde komme ud af dette Lovforslags Behandling i et Udvalg, vilde det for mit Bedkommende nu ganske vist være det, at jeg ikke ønsker og heller ikke vil bidrage til, at denne Sag bliver fremmet for Tiden. — Der er kun en Entfæthed, som jeg skal sige til. Der er sat en Linie til i Slutningen af Lovforslaget, der gaar ud paa, at de Diæter, der, hvis man fulgte Lovforslagets Grundtanke, nemlig at lade dem løbe for hele Aaret, faldt imellem Samlingerne, skulde udbetales ved Regjeringens Foranstaltning. Jeg maa være ganske enig med det ærede Medlem for Njebenhavns 5te Valgkreds (Goss) deri, at dette vistnok er en Bestemmelse, som Rigsdagen maa være overmaade varsom med at komme ind paa; jeg tror, at det er af den Slags Ting, hvor Rigsdagen selv, særlig ogsaa Folkethinget, maa være særdeles opregegnede, nemlig med Hensyn til dets egne indre Anliggender, og denne Udbetaling af Diæter anser jeg for at være et saadant indre Rigsdagsanliggende. — Jeg skal altsaa stemme for Lovforslagets Overgang til 2den Behandling og for Nedsettelse af Udvalg, men jeg vil ikke kunne være med til at støtte Lovforslagets yderligere Fremme.

Indenrigsministeren (Skeel): Jeg skal ikke yderligere indlade mig paa Besvarelsen af de Indvendinger, der ere fremkomne mod Lovforslaget, saa meget mere som de i Grunden ikke indeholde noget Nyt, men det forekommer mig, at man har brugt Ytringer, som mere have havt noget Afstrækkende i deres Klang end i deres Mening noget Bevisende. Med Hensyn til den sidste Ytring af det ærede Medlem, kan jeg kun sige det, at jeg ikke skjønner, at den Omstændighed, om Rigsdagsvederlaget udbetales gjennem Rigsdagens Kassererkontor eller ved Regjeringens Foranstaltning, kan have nogen Betydning i og for sig. Rigsdagsvederlaget udredes i hvert Tilfælde af Staten, og det forekommer mig at være hensigtsmæssigt, at Vederlaget mellem Samlingerne udbetales, hvor det kan ske paa den letteste og for Rigsdagsmændene bekvemteste Maade. Jeg formaar ikke at indse, hvilken Indblanding i Rigsdagens indre Anliggender der skulde ligge deri, at Regjeringen anviser Medlemmerne deres Vederlag paa det Sted, hvor de helst ønske det. Man maa dog være overmaade sølsom for at mene, at det, at Statens Midler gaar gjennem Regjeringens Haand, istedetfor gjennem de ærede Formænds, skulde være en Indblanding i Rigsdagens indre Anliggender. Til Grund for Forlaget ligger alene for Regjeringen Hensynet til, hvad der er hensigtsmæssigt; man har tænkt sig, at Vederlaget udenfor Samlingerne skulde udbetales, hvor det er bekvemtest for Medlemmerne, f. Ex. paa Amtstuer og andre offentlige Kontorer, medens dette vanskelig vilde kunne ske gjennem Rigsdagens